Pam 781

වාසෙට්ඨ සුත්තං

වාසෙට්ඨ සූත්‍රය

வாசெட்ட சூத்திரம்

DISCOURSE TO VĀSEṬṬHA

වාසෙට්ඨ සූත්‍රය

සංස්කරණය

අමර හේවාමද්දුම

ජාතික ඒකාබද්ධතා වැඩ සටහන් ඒකකය
අධිකරණ, නීති ප්‍රතිසංස්කරණ හා ජාතික ඒකාබද්ධතා අමාත්‍යාංශය

7/15, සුලෙයිමාන් ටෙරස්,
ජාවත්ත පාර,
කොළඹ 5.

2 – PP013516

வாசெட்ட சூத்திரம்

தொகுப்பாசிரியர்

அமர ஹெவாமத்தும

தேசிய ஒருமைப்பாட்டு செயற்றிட்டப்பணியகம்
நீதி, சட்ட மறுசீரமைப்பு, தேசிய ஒருங்கிணைப்பு அமைச்சு

7/15, சுலைமான் ரெரஸ்,
ஜாவத்தை வீதி,
கொழும்பு 5.

3 – PP013516

DISCOURSE TO VĀSEṬṬHA

Editor

Amara Hewamadduma

National Integration Programme Unit
Ministry of Justice, Law Reforms, and National Integration

7/15, Sulaimaun Terrace,
Jawatta Road,
Colombo 05.

හැඳින්වීම

බුදුරජාණන් වහන්සේ ඉච්ඡානංගල වන ලැහැබේ වැඩ වාසය කරන සමයේ වාසෙට්ඨ හා භාරද්වාජ යන තරුණ බමුණන් දෙදෙනා උදෙසා වදාළ මෙම සූත්‍රය මානව භක්තිය අගය කරන සියල්ලන්ගේ අවධානය යොමුවිය යුත්තකි. අවුරුදු දහස් ගණනකට එපිට දී උන්වහන්සේ විසින් දේශනා කරන ලද මෙ මහින් මනුෂ්‍ය වර්ගයා පිළිබඳ ව දක්වා ඇති විදුහුරු විවරණය වර්තමාන මානව හිතවාදීන් ගේ සොම්නසට හේතුවනු නො අනුමානය.

පටු දේශපාලන පරමාර්ථයන් ගෙන් මිදී, යුද්ධය හා සාමය දේශපාලන වාසියක් බවට පත් කර නොගෙන, ජාතික පරමාර්ථ පෙරදැරිව ගැටලු විසඳීමට පොදු එකඟතාවකින් කටයුතු කරන මෙකල මෙම සූත්‍ර දේශනාව මුද්‍රණය කොට මහජනතාව වෙත බෙදා දීමට ජාතික ඒකාබද්ධතා වැඩ සටහන් ඒකකය අදහස් කළේ ජනතා විඥානය පුබුදුවා ලීමේ අරමුණින්ය.

සියලු ජන කොටස් වෙත එක හා සමාන දයාවෙන් කටයුතු කරන අප රට පොදු ජනතාව මෙම කෘතිය ආදරයෙන් වැළඳ ගනු නිසැකය.

දහම් දිවයිනේ සාම ප්‍රයත්නයට මේ ප්‍රකාශනය අත්වැලක් වේවා !

තෙරුවන් සරණයි !

මෙයට,

වි.ජ.මු. ලොකුබණ්ඩාර
බුද්ධ ශාසන අමාත්‍ය,
අධිකරණ, නීති ප්‍රතිසංස්කරණ හා ජාතික ඒකාබද්ධතා අමාත්‍ය,
සහ පාර්ලිමේන්තුවේ සභානායක.
28.02.2002

அணிந்துரை

தவ போதிமான் இச்சாருங்கல எனப் பெயரிய சிறு காட்டில் எழுந்தருளியிருந்த சமயத்தில் வாசெட்டர், பாரத்துவாசர் எனப் பெயரிய பிரமண இளைஞர்கள் இருவரைக் குறித்து அருளப்பட்ட இந்த சூத்திரம் மனித நேயமுள்ள அனைவரினதும் கவனத்தை ஈர்க்கத்தக்கது. பல ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் போதி மாதவன் அருளிய இச் சூத்திரத்தில் மானிட இனம் பற்றி விதந்துரைக்கப்பட்டுள்ள அறிவியலின் பாற்பட்ட விளக்கமானது மனித நேயமுள்ள அனைவராலும் மனமுவந்து ஏற்றுக் கொள்ளப்படத்தக்கதொன்றாகும்.

குறுகிய அரசியல் நோக்கங்களைக் கைவிட்டு, போரினையும் சமாதானத்தையும் அரசியல் இலாபமாகக் கருதாமல், தேசிய உறுதிப் பொருள்களை முன்வைத்து பொது இணக்கத்துடன் செயல் புரியும் இக் காலகட்டத்தில் இந்த சூத்திர உபதேசத்தை அச்சிட்டு பொதுமக்களிடையில் விநியோகிப்பதற்கு, தேசிய ஒருமைப்பாட்டு நிகழ்சித்திட்டக் கூறு மக்கள் மனதை உசார் படுத்தும் நோக்கில் நடவடிக்கை எடுத்துள்ளது.

சகல மக்களினங்களின் மீதும் ஒரே மாதிரியான அன்பினைக் கொண்டு செயல்படும் எமது நாட்டு பொது மக்கள் இந் நூலினை மனமுவந்து வரவேற்பர் என்பதில் ஐயமில்லை.

தருவ துவீபத்தின் சமாதான முயற்சிக்கு இவ்வெளியீடு துணை புரிவதாக !

முமம்மணிகளின் ஆசிகள் !

இவ்வன்னம்,
வி. ஜ. மு. லொக்கு பண்டார,
புத்தசாசன அமைச்சரும்,
நீதி, சட்ட மறுசீரமைப்பு, தேசிய
ஒருமைப்பாட்டு அமைச்சரும்,
பாராளுமன்ற சபை முதல்வரும்.

FOREWORD

The Vasettha Sutta, preached by the Buddha to two Brahamin youngsters while he was residing in the jungle thicket by name Icchānaṅgala, deserves the attention of all who uphold the sanctity of human life. The scientific and logical analysis of the humankind presented in this discourse over two thousand five hundred years ago will, no doubt, delight all present day humanitarian compatriots.

In this age wherein a national effort is being made to resolve human conflicts through common consensus, having renounced tendencies to gain political and ethnic advantages out of war and peace, the National Integration Programme Unit (NIPU) thought it opportune to print and publicize this discourse to awaken national consciousness. There is, no doubt, that this document will be treasured by the general public who harbour a sympathetic attitude towards all ethnic groups of our country, Sri Lanka.

May this discourse be a beacon to the peace process of our land!

May the Triple Gem Bless you all!

W. J. M. Lokubandara
Minister of Buddha Sasana,
Minister of Justice, Law Reforms, and National Integration, and Leader of the Parliament.
28 February, 2002

4 – PP013516

වාසෙට්ඨසුත්තං

එවං මෙ සුතං: එකං සමයං භගවා ඉච්ඡානඞ්ගලෙ විහරති ඉච්ඡානඞ්ගලවනසණ්ඩෙ. තෙන ඛො පන සමයෙන සම්බහුලා අභිඤ්ඤාතා අභිඤ්ඤාතා බ්‍රාහ්මණමහාසාලා ඉච්ඡානඞ්ගලෙ පටිවසන්ති. සෙය්‍යථීදං: චඞ්කී බ්‍රාහ්මණො, තාරුක්ඛො බ්‍රාහ්මණො, පොක්ඛරසාති බ්‍රාහ්මණො, ජානුස්සොණි බ්‍රාහ්මණො, තොදෙය්‍යො බ්‍රාහ්මණො, අඤ්ඤෙ ච අභිඤ්ඤා තා අභිඤ්ඤාතා බ්‍රාහ්මණ මහාසාලා.

අථ ඛො වාසෙට්ඨභාරද්වාජානං මාණවානං ජඞ්ඝාවිහාරං අනුචඞ්කමමානානං අනුවිචරමානානං[1] අයමන්තරා කථා උදපාදි: 'කථංභො බ්‍රාහ්මණො හොතී' ති. භාරද්වාජො මාණවො එවමාහ: යතො ඛො භො උභතො සුජාතො හොති මාතිතො ච පිතිතො ච, සංසුද්ධගහණිකො යාව සත්තමා පිතාමහයුගා අක්ඛිත්තො අනුපක්කුට්ඨො ජාතිවාදෙන. එත්තාවතා ඛො භො, බ්‍රාහ්මණො හොති'ති. වාසෙට්ඨො මාණවො එවමාහ: 'යතො ඛො ගො, සීලවා ච හොති වත්තසම්පන්නො[2]ච එත්තාවතා ඛො භො, බ්‍රාහ්මණො හොතී'ති. නෙව ඛො අසක්ඛි භාරද්වාජො මාණවො වාසෙට්ඨං මාණවං සඤ්ඤාපෙතුං. න පන අසක්ඛි වාසෙට්ඨො මාණවො භාරද්වාජං මාණවං සඤ්ඤාපෙතුං.

අථ ඛො වාසෙට්ඨො මාණවො භාරද්වාජං මාණවං ආමන්තෙසි: 'අයං ඛො භො භාරද්වාජ, සමණො ගොතමො සක්‍යපුත්තො සක්‍යකුලා පබ්බජිතො ඉච්ඡානඞ්ගලෙ විහරති ඉච්ඡානඞ්ගලවනසණ්ඩෙ. තං ඛො පන භගවන්තං ගොතමං එවං කල්‍යාණො කිත්තිසද්දො අබ්භුග්ගතො: ඉතිපි සො භගවා අරහං සම්මාසම්බුද්ධො විජ්ජාචරණසම්පන්නො සුගතො ලොකවිදූ අනුත්තරො පුරිසදම්මසාරථී සත්ථා දෙවමනුස්සානං බුද්ධො භගවා'ති. ආයාම භො භාරද්වාජ, යෙන සමණො ගොතමො තෙනුපසඞ්කමිස්සාම. උපසඞ්කමිත්වා සමණං ගොතමං එතමත්ථං පුච්ඡිස්සාම. යථා නො සමණො ගොතමො බ්‍යාකරිස්සති, තථා නං ධාරෙස්සාමා'ති. එවංභොති ඛො භාරද්වාජො මාණවො වාසෙට්ඨස්ස මාණවස්ස පච්චස්සොසි.

---

1. අනුචඞ්කමන්තානං අනුවිචරන්තානං - මජසං, ස්‍යා.
2 වත්තසම්පන්නො - මජසං, සීමු, ස්‍යා.

අථ ඛො වාසෙට්ඨ, භාරද්වාජා මාණවා යෙන භගවා තෙනුපසඞ්කමිංසු. උපසඞ්කමිත්වා භගවතා සද්ධිං සම්මොදිංසු, සම්මොදනීයං කථං සාරාණීයං වීතිසාරෙත්වා එකමන්තං නිසීදිංසු. එකමන්තං නිසින්නො ඛො වාසෙට්ඨො මාණවො භගවන්තං ගාථාහි අජ්ඣභාසි:

අනුඤ්ඤාත පටිඤ්ඤාතා තෙවිජ්ජා මයමස්සු හො
අහං පොක්ඛරසාතිස්ස තාරුක්ඛස්සායං මාණවො.

තෙවිජ්ජානං යදක්ඛාතං තත්ථ කෙවලිනො' ස්මසෙ
පදකස්මා වෙය්‍යාකරණා[1] ජප්පෙ ආචරියසාදිසා.

තෙසං නො ජාතිවාදස්මිං විවාදො අත්ථි ගොතම,
ජාතියාබ්‍රාහ්මණො හොති භාරද්වාජො ඉති භාසති
අහඤ්ච කම්මනාබ්‍රෑමි එවං ජානාහි චක්ඛුම.

තෙන සක්කොම ඤාපෙතුං අඤ්ඤමඤ්ඤං මයං උභො
භගවන්තං පුට්ඨුමාගමම[2] සම්බුද්ධං ඉති විස්සුතං.

චන්දං යථා ඛයාතීතං පෙච්ච පඤ්ජලිකා ජනා
වන්දමානා නමස්සන්ති එවං ලොකස්මිං ගොතමං
චක්ඛුං ලොකෙ සමුප්පන්නං මයං පුච්ඡාම ගොතමං.

ජාතියා බ්‍රාහ්මණො හොති උදාහු භවති කම්මනා
අජානතං නො පබ්‍රෑහි යථා ජානෙමු බ්‍රාහ්මණන්ති.

තෙසං වොහං ව්‍යාචික්ඛිස්සං[3] (වාසෙට්ඨාති භගවා)
අනුපුබ්බං යථාතථං
ජාතිවිභඞ්ගං පාණානං අඤ්ඤමඤ්ඤා හි ජාතියො.

1. නො බ්‍යාකරණා - සීමු.
2 පුට්ඨුභාගමා - මජසං.
පුට්ඨුං ආගමම - ස්‍යා.
3 වො අහං බ්‍යාකඛිස්සං - මජසං.

තිණරුක්ඛෙපි ජානාථ න චාපි පටිජානරෙ
ලිඞ්ගං ජාතිමයං තෙසං අඤ්ඤමඤ්ඤා හි ජාතියො.

තතො කීටෙ පටඞ්ගෙ[4] ච යාව කුන්ථකිපිල්ලිකෙ
ලිඞ්ගං ජාතිමයං තෙසං අඤ්ඤමඤ්ඤා හි ජාතියො.

චතුප්පදෙපි ජානාථ ඛුද්දකෙ ච මහල්ලකෙ
ලිඞ්ගං ජාතමයං තෙසං අඤ්ඤමඤ්ඤා හි ජාතියො

පාදූදරෙපි ජානාථ උරගෙ දීඝපිට්ඨිකෙ[5]
ලිඞ්ගං ජාතිමයං තෙසං අඤ්ඤමඤ්ඤා හිජාතියො.

තතො මච්ඡෙපි ජානාථ උදකෙ වාරිගොචරෙ
ලිඞ්ගං ජාතිමයං තෙසං අඤ්ඤමඤ්ඤා හි ජාතියො.

තතොපක්ඛීපි ජානාථ පත්තයානෙ විහඞ්ගමෙ
ලිඞ්ගං ජාතිමයං තෙසං අඤ්ඤමඤ්ඤා හි ජාතියො.

යථා එතාසු ජාතීසු ලිඞ්ගං ජාතිමයං පුථු
එවං නත්ථි මනුස්සෙසු ලිඞ්ගං ජාතිමයා පුථු.

න කෙසෙහි න සීසෙහි න කණ්ණෙහි න අක්ඛීහි,
න මුඛෙන න නාසාය න ඔට්ඨෙහි භමූහි වා.

න ගීවාය න අංසෙහි න උදරෙන න පිට්ඨියා
න සොණියා න උරසා න සම්බාධෙ න මෙථුනෙ.

න හත්ථෙහි න පාදෙහි නාඞ්ගුලීහි නඛෙහි වා,
න ජඞ්ඝාහි න ඌරූහි න වණ්ණෙන සරෙන වා
ලිඞ්ගං ජාතිමයං නෙව යථා අඤ්ඤාසු ජාතීසු.

4. පතඞ්ගෙ - සීමු.
5. දීඝපිට්ඨකෙ - සීමු.

පච්චත්තං ච සරීරෙසු මනුස්සෙස්වෙතං න විජ්ජ ති
වොකාරඤ්ච මනුස්සෙසු සමඤ්ඤාය පවුච්චති.

යො හි කොචි මනුස්සෙසු ගොරක්ඛං උපජීවති
එවං වාසෙට්ඨ ජානාහි කස්සකො සො න බ්‍රාහ්මණො

යො හි කොචි මනුස්සෙසු පුථුසිප්පෙන ජීවති
එවං වාසෙට්ඨ ජානාහි සිප්පිකො සො න බ්‍රාහ්මණො

යො හි කොචි මනුස්සෙසු වොහාරං උපජීවති
එවං වාසෙට්ඨ ජානාහි වාණිජො සො න බ්‍රාහ්මණො.

යො හි කොචි මනුස්සෙසු පරපෙස්සෙන ජීවති
එවං වාසෙට්ඨ ජානාහි පෙස්සිකො සො න බ්‍රාහ්මණො.

යො හි කොචි මනුස්සෙසු අදින්නං උපජීවති
එවං වාසෙට්ඨ ජානාහි චොරො එසො න බ්‍රාහ්මණො.

යො හි කොචි මනුස්සෙසු ඉස්සත්ථං උපජීවති
එවං වාසෙට්ඨ ජානාහි යොධාජීවො න බ්‍රහ්මණො

යො හි කොචි මනුස්සෙසු පොරොහිච්චෙන ජීවති
එවං වාසෙට්ඨ ජානාහි යාජකො සො න බ්‍රාහ්මණො

යො හි කොචි මනුස්සෙසු ගාමං රට්ඨඤ්ච භුඤ්ජති
එවං වාසෙට්ඨ ජානාහි රාජා එසො න බ්‍රාහ්මණො.

න චාහං බ්‍රාහ්මණං බ්‍රෑමි යොනිජං මත්තිසම්භවං
භොවාදී නාම සො හොති සචෙ හොති සකිඤ්චනො
අකිඤ්චනං අනාදානං තමහං බ්‍රෑමි බ්‍රාහ්මණං.

සබ්බසංයොජනං ඡෙත්වා යො වෙ න පරිතස්සති
සඞ්ගාතිගං විසංයුත්තං තමහං බ්‍රෑමි බ්‍රාහ්මණං.

ඡෙත්වා නන්දිං වරත්තඤ්ච සන්දානං සහනුක්කමං
උක්ඛිත්තපලිඝං බුද්ධං තමහං බ්‍රෑමි බ්‍රාහ්මණං.

අක්කොසං වධබන්ධඤ්ච අදුට්ඨො යො තිතික්ඛති
ඛන්තිබලං බලානීකං තමහං බ්‍රෑමි බ්‍රහ්මණං

අක්කොධනං වතවන්තං සීලවන්තං අනුස්සදං
දන්තං අන්තිමසාරීරං තමහං බ්‍රෑමි බ්‍රාහ්මණං

වාරි පොක්ඛරපත්තෙව ආරග්ගෙරිව සාසපො
යො න ලිප්පති[1] කාමෙසු තමහං බ්‍රෑමි බ්‍රාහ්මණං

යො දුක්ඛස්ස පජානාති ඉධෙව ඛයමත්තනො
පන්නභාරං විසංයුත්තං තමහං බ්‍රෑමි බ්‍රාහ්මණං

ගම්භීරපඤ්ඤං මෙධාවිං මග්ගාමග්ගස්ස කොවිදං
උත්තමත්ථමනුප්පත්තං තමහං බ්‍රෑමි බ්‍රාහ්මණං

අසංසට්ඨං ගහට්ඨෙහි අනාගාරෙහි චූභයං
අනොකසාරිං අප්පිච්ඡං තමහං බ්‍රෑමි බ්‍රාහ්මණං

නිධාය දණ්ඩං භූතෙසු තසෙසු ථාවරෙසු ච
යො න හන්ති න ඝාතෙති තමහං බ්‍රෑමි බ්‍රාහ්මණං

අවිරුද්ධං විරුද්ධෙසු අත්තදණ්ඩෙසු නිබ්බුතං
සාදානෙසු අනාදානං තමහං බ්‍රෑමි බ්‍රාහ්මණං

යස්ස රාගො ච දොසො ච මානො මක්ඛො ච ඔහිතො
සාසපොරිව ආරග්ගා තමහං බ්‍රෑමි බ්‍රාහ්මණං

අකක්කසං විඤ්ඤාපනිං[2] ගිරං සච්චං උදීරයෙ
යාය නාභිසජෙ[3] කිඤ්චි තමහං බ්‍රෑමි බ්‍රාහ්මණං

---

1. ලිම්පති - සීමු, මජසං, සයා.
2. විඤ්ඤාපනිං - සීමු, මජසං, සයා

යො ච දීඝං ව රස්සං වා අණුං ථූලං සුභාසුභං
ලොකෙ අදින්නං නාදියති[4] තමහං බ්‍රෑමි බ්‍රාහ්මණං

ආසා යස්ස න විජ්ජන්ති අස්මිං ලොකෙ පරම්හි ච
නිරාසයං[5] විසංයුත්තං තමහං බ්‍රෑමි බ්‍රාහ්මණං

යස්සාලයා නවිජ්ජන්ති අඤ්ඤාය අකථංකථී[6]
අමතොගධං අනුප්පත්තං තමහං බ්‍රෑමි බ්‍රාහ්මණං

යොධ පුඤ්ඤඤ්ච පාපඤ්ච උභොසඞ්ගං උපච්චගා
අසොකං විරජං සුද්ධං තමහං බ්‍රෑමි බ්‍රාහ්මණං

චන්දංව විමලං සුද්ධං විප්පසන්නමනාවිලං
නන්දීභවපරික්ඛීණං තමහං බ්‍රෑමි බ්‍රාහ්මණං

යො ඉමං පලිපථං දුග්ගං සංසාරං මොහමච්චගා
තිණ්ණො නපාරගතොඣායී අනෙජො අකථංකථී
අනුපාදාය නිබ්බුතො තමහං බ්‍රෑමි බ්‍රාහ්මණං.

යොධ කාමෙ පහත්වාන අනාගාරො පරිබ්බජෙ
කාමභවපරික්ඛීණං තමහං බ්‍රෑමි බ්‍රාහ්මණං.

යොධ තණ්හං පහත්වාන අනාගාරො පරිබ්බජෙ
තණ්හා භවපරික්ඛීණං තමහං බ්‍රෑමි බ්‍රාහ්මණං

හිත්වා මානුසකං යොගං දිබ්බං යොගං උපච්චගා
සබ්බයොගවිසංයුත්තං තමහං බ්‍රෑමි බ්‍රාහ්මණං

හිත්වා රතිඤ්ච අරතිං සීතීභූතං නිරුපධිං
සබ්බාලොකාභිභුං වීරං තමහං බ්‍රෑමි බ්‍රාහ්මණං

---

3. නාභිසජ්ජෙ - මජසං, ස්‍යා
4. නාදෙති - මජසං, ස්‍යා
5. නිරාසාසං – මජසං, ස්‍යා
6. අකථංකථී - සීමු

චුතිං යො වෙදි සත්තානං උපපත්තිඤ්ච සබ්බසො
අසත්තං සුගතං බුද්ධං තමහං බ්‍රෑමි බ්‍රාහ්මණං

යස්ස ගතිං න ජානන්ති දෙවා ගන්ධබ්බමානුසා
ඛීණාසවං අරහන්තං තමහං බ්‍රෑමි බ්‍රාහ්මණං.

යස්ස පුරරෙ ච පච්ඡා ච මජ්ඣෙ ච නත්ථි කිඤ්චනං
අකිඤ්චනං අනාදානං තමහං බ්‍රෑමි බ්‍රාහ්මණං.

උසභං පවරං වීරං මහෙසිං විජිතාවිනං
අනෙජං නහාතකං බුද්ධං තමහං බ්‍රෑමි බ්‍රාහ්මණං.

පුබ්බෙනිවාසං යො වෙදී සග්ගාපායඤ්ච පස්සති
අථො ජාතික්ඛයං පත්තො තමහං බ්‍රෑමි බ්‍රාහ්මණං.

සමඤ්ඤා’ හෙසා ලොකස්මිං නාමගොත්තං පකප්පිතං
සමුච්ච[1] සමුදාගතං තත්ථ තත්ථ පකප්පිතං

දීඝරත්තමනුසයිතං දිට්ඨිගතමජානතං
අජානන්තා[2] නො පබ්‍රැවන්ති[3] ජාතියා හොති බ්‍රාහ්මණො.

න ජච්චා බ්‍රාහ්මණො[4] හොති න ජච්චා හොති අබ්‍රාහ්මණො[5]
කම්මනා බ්‍රාහ්මණො[4] හොති කම්මනා හොති අබ්‍රාහ්මණො[5]

කස්සකො කම්මනා හොති සිප්පිකො හොති කම්මනා
වාණිජො කම්මනා හොති පෙස්සිකො හොති කම්මනා.

චොරොපි කම්මනා හොති යොධාජීවොපි කම්මනා.
යාජකො කම්මනා හොති රාජාපි හොති කම්මනා.

---

1. සමුච්චා - සීමු.
2. ජානන්තා - සීමු
3. පබ්‍රෑන්ති - මජසං.
4. වසලො - ස්‍යා
5. බ්‍රාහ්මණො - ස්‍යා.

එවමෙතං යථාභූතං කම්මං පස්සන්ති පණ්ඩිතා
පටිච්චසමුප්පාදදසා කම්මවිපාකකොවිදා.

කම්මනා වත්තති ලොකො කම්මනා වත්තති පජා
කම්මනිබන්ධනා සත්තා රථස්සාණීව යායතො.

තපෙන බ්‍රහමචරියෙන සංයමෙන දමෙන ච
එතෙන බ්‍රාහමණො හොති එතං බ්‍රාහමණමුත්තමං,

තීහි විජ්ජාහි සමපන්නො සන්තො ඛීණපුනබ්භවො,
එවං වාසෙට්ඨ ජානාහි බ්‍රහමා සක්කො විජානතන්ති.

එවං වුත්තෙ වාසෙට්ඨභාරද්වාජා මණවා භගවන්තං එතදවොචුං: අභික්කන්තං භො ගොතම, අභික්කන්තං භො ගොතම, සෙය්‍යථාපි භො ගොතම, නික්කුජ්ජිතං වා උක්කුජ්ජෙය්‍ය, පටිච්ඡන්නං වා විවරෙය්‍ය මූළ්හස්ස වා මග්ගං ආචික්ඛෙය්‍යා. අන්ධකාරේ වා තෙලපජ්ජොතං ධාරෙය්‍ය චක්ඛුමන්තො රූපානි දක්ඛින්තී,ති. එවමෙවං හොතා ගොතමෙන අනෙකපරියායෙන ධම්මො පකාසිතො, එතෙ මයං භවන්තං ගොතමං සරණං ගච්ඡාම ධම්මඤ්ච භික්ඛුසඞ්ඝඤ්ච, උපාසකෙ නො භවං ගොතමො ධාරෙතු අජ්ජතග්ගෙ පාණුපෙතං සරණං ගතෙති.

වාසෙට්ඨ සූත්‍රය

මා විසින් මෙසේ අසන ලද : එක් සමයෙක්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ඉච්ඡානඞ්ගල ගම්හි ඉච්ඡානඞ්ගල වන ලැහැබ්හි වැඩ වසනසේක. එසමයෙහි බොහෝ වූ ප්‍රසිද්ධ ප්‍රසිද්ධ වූ බමුණු මහසල්හු ඉච්ඡානඞ්ගල ගම්හි වෙසෙති. ඔහු කවරහි යත් : චඞ්කීබ්‍රාහ්මණ යැ තාරුක්ඛබ්‍රාහ්මණ යැ පොක්ඛරසාති බ්‍රාහ්මණ යැ ජානුස්සොණිබ්‍රාහ්මණ යැ තොදෙය්‍ය බ්‍රාහ්මණ යැ අන්‍ය වූ ප්‍රසිද්ධ ප්‍රසිද්ධ බ්‍රාහ්මණ මහාසාරයෝ යි.

එසඳ ජඞ්ඝාවිහරණ කොට එබ මොබ ඇවිදුනා වාසෙට්ඨභාරද්වාජ දෙමාණවකයන්ගේ මේ අතුරුකථා උපන : "භවත්නි, කෙසේ බමුණු නම් වේ දැ ?"යි, භාරද්වාජ මාණවක මෙසේ කී : "භවත, යම් හෙයෙකින් 'මව්පස හා පියපසිනැ'යි දෙපසින් සුජාත වේ ද, සත්වන පිතාමහයුගය දක්වා පිරිසිදු කුක්ෂි ඇති වේ ද, ජාතිවාදයෙන් නො නෙරනලදු වැ උපක්‍රොශ නො කරනලදුයේ වේ ද, භවත මෙතෙකින් බ්‍රාහ්මණ නම් වෙයි" කියායි. වාසෙට්ඨ මාණව මෙසේ කී : "භවත, යම් හෙයෙකින් සිල්වත් වේ ද, ආචාරසම්පන්න වේ ද, මෙතෙකින් බ්‍රහ්මණ නම් වේ යැ" කියායි. භාරද්වාජ මාණවක වාසෙට්ඨ මාණවකයා හඟවන්නට නො මැ හැකි වී, වාසෙට්ඨ මාණවක භාරදවාජ මාණවකයා හඟවන්නට ද නො හැකි වී.

ඉක්බිති වාසෙට්ඨ මාණවක භාරද්වාජ මාණවකයා ඇමැතී : "භවත් භාරද්වාජයෙනි, සැහැකුලපුත් වූ සැහැකුලින් නික්ම පැවිදි වූ මේ මහණ ගොයුම්හු ඉච්ඡානඞ්ගලගම්හි ඉච්ඡානඞ්ගල වනලැහැබ්හි විහරණ කෙරෙති. ඒ භගවත් ගෞතමයන් වහන්සේ ගේ කලණ යසගී මෙසේ උස් වැ නැඟිණ : "මෙ කරුණිනුදු ඒ භගවත්හු අර්හත්හ සම්‍යක් සම්බුද්ධයහ විද්‍යාචරණ සම්පන්නයහ සුගතයහ ලොකවිද්හ අනුත්තර පුරුෂදම්‍ය සාරථියහ දෙව්මිනිස්නට ශාස්තෘයහ බුද්ධයහ භවත්හ" කියායි. යම් හ භවත් භාරද්වාජයෙනි, මහණ ගොයුමන් කරා එළැඹෙම්හ. එළඹ මහණ ගොයුමන් තෙල කරුණ පුළුවුසුම්හ. යම් පරිදි මහණ ගොයුම්හු පවසත් ද, එසේ එය ධරම්හ" යි 'භවත්නි, එසේ යැ'යි කියා භාරදවාජ මාණවක වාසෙට්ඨ මාණවකයාහට පිළිවදන් දින.

ඉක්බිති වාසෙට්ඨභාරද්වාජ මාණවකයෝ දෙදෙන භාග්‍යවතුන් වහන්සේ කරා එළැඹියහ. එළඹ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සමග සතුටු වූහ. සතුටු වියයුතු කලක් සිහි කළයුතු කථාව කොට නිමවා එකත්පස් වැ හුන්හු. එකත්පස් වැ හුන් වාසෙට්ඨ මාණවක භාග්‍යවතුන් වහන්සේට ගාථායෙන් සැළ කෙළේ :

"භවත් ගෞතමයෙනි, අපි (තොප ශික්ෂිතයහ"යි) ඇදුරන් විසින් අනුඥාත වැ ("එසේ යැ ශික්ෂිතයම්හ'යි තමන් විසින්) ප්‍රතිඥාත වූ ත්‍රිවිද්‍යා පාරගත බ්‍රාහ්මණයම්හ. මම පොක්ඛරසාති බමුණුගේ ශිෂ්‍යයෙමි. මේ මණෙවු තාරුක්ඛ බමුණුහුගේ ශිෂ්‍යයෙක.

ත්‍රිවෙද පාරගත බමුණන් විසින් යමක් අතථි ව්‍යඤ්ජන විසින් පැවැසිණි ද, එහි ලා (එහැම දැන නිෂ්ඨාගත වූ) කෙවලී වම්හ. පදශාස්ත්‍ර හදාරන්නම්හ, ව්‍යාකරණ හදාරන්නම්හ. ජල්පයෙහි ලා ස්වීය ආචාර්‍ය්‍යයන් වැනියම්හ.

ගෞතමයන් වහන්ස, ඒ අප අතර ජාතිවාදයෙහි ලා විවාදයෙක් ඇත. භාරද්වාජ මාණවක 'ජාතිර්‍යන් බ්‍රාහ්මණ වේ'යයි කියයි. මම වනාහි 'කර්‍මයෙන් බ්‍රාහ්මණ වේ'යයි කියමි, පසැස් ඇත්තව, (තෙල විවාදය) මෙසේ දනු මැනැව.

ඒ අපි දෙදෙනමෝ උනුන් හඟවන්නට නො හැක්කම්හ. ලෝවැසි දෙවියෝ බඳැඳිලි වූවාහු වෙත එළඹ පරිපූර්‍ණ චන්ද්‍රමනඩලය වඳනා සෙයින් මෙසේ ගෞතමයන් වහන්සේ පසසමින් නමදිත් ද, මෙසේ විශ්‍රැත වූ ලොකයෙහි පහළ ඇසක් වැනි වූ භගවත් සම්බුද්ධ ගෞතමයන් වහන්සේ පුළුවුස්නට අවුදු අපි පුළුවුසුම්හ :

ජාතියෙන් බ්‍රාහ්මණ වේ ද, නොහොත් කර්‍මයෙන් බ්‍රාහ්මණ වේ ද?යි බ්‍රාහ්මණ විනිශ්චය යම් පරිදි දනුමෝ ද, එපරිදි, නො දන්නා අපට වදාළ මැනැවි.

('වාසෙට්ඨයෙනි'යි බුදුහු ඇමැතුසේක.) මම ඒ තොපට ප්‍රාණයන්ගේ ජාති විභාගය (ජාතිවිස්තරය) ඇති සැටි අනුපූර්වී කොට විවරණ කරමි. ජාතීහු අන්‍යොන්‍යයහ. (නානාප්‍රකාරයහ.)

('අපි තෘණයම්හ' 'අපි වෘක්ෂයම්හ'යි) යම් තෘණ වෘක්ෂ කෙනෙක් වෙන වෙන නො දනිත් ද, ඒ තෘණ වෘක්ෂයනුදු දනුව, උන්ගේ ජාතිමය ලිඞ්ග ඇත. (කවර හෙයින් යත්) ජාතීහු නානාප්‍රකාරයහ.

ඉන් මතු (උපාදින්නකයන් කෙරෙහි) කුරුකුහුඹුවන් තෙක් පණුවනුදු පළහැටියනුදු දනුව. උන්ගේ ජාතිමය ලිඞ්ග ඇත. (කවර හෙයින යත්) ජාතීහු නානාප්‍රකාරයහ.

(ලෙහෙනුන් ආදී, කුඩාසතුනුදු (බළලුන් ආදි) මහසතුනුදු මෙසේ චතුෂ්පදජාතීනුදු දනුව. උන්ගේ ජාතිමය ලිඞ්ග ඇත. (කවර හෙයින යත්) ජාතීහු නානාප්‍රකාරයහ.

දික් පිටු ඇති උරින් යන විෂධරයනුදු අනුව, උන්ගේ ජාතිමය ලිඞ්ග ඇත. (කවර හෙයින යත්) ජාතීහු නානාප්‍රකාරයහ.

ඉක්බිති දියෙහි උපන් ජලය ගොචර කොට ඇති මසුනුදු දනුව. උන්ගේ ජාතිමය ලිඞ්ග ඇත. (කවර හෙයින යත්) ජාතීහු නානාප්‍රකාරයහ.

ඉක්බිති පියාපත් යාන කොට ඇති අහසැ ඇවිදුනා ලිහිණිනුදු දනුව. උන්ගේ ජාතිමය ලිඞ්ග ඇත. (කවර හෙයින යත්) ජාතීහු නානාප්‍රකාරයහ.

යම් පරිදි තෙල ජාතියෙහි වෙන වෙන ජාතිමය ලිඞ්ග ඇත්ද, එපරිදි මිනිසුන් කෙරෙහි වෙන වෙන ජාතිමය ලිඞ්ග නැත.

(ලිඞ්ගභෙදයෙක්) කෙශයෙන් නැත, හිසින් නැත, කනින් නැත, ඇසින් නැත, මුවින් නැත, නැහැයෙන් නැත, තොලින් නැත, බැමිනුදු නැත.

ග්‍රීවායෙන් නැත, අංශයෙන් නැත, උදරයෙන් නැත, පිටින් නැත, ශ්‍රොණියෙන් නැත, උරයෙන් නැත, සම්බාධයෙහි නැත, මෛථුනයෙහි නැත.

අතින් නැත, පයින් නැත, ඇඟිල්ලෙන් නැත, නියෙන් නැත, දඟින් නැත, කලවෙයින් නැත, පැහැයෙන් නැත, ස්වරයෙන් අන්‍යජාතීන්හි සෙයින් ජාතිමය ලිඞ්ග නැත් මැ යි.

(බ්‍රාහ්මණාදී භෙදවත්) මිනිස් සිරුරෙහි වෙන වෙන තෙල (ජාතිමය ලිඞ්ගය) නො පැනේ. මිනිසුන් කෙරෙහි නානාත්වය ද ව්‍යවහාරමාත්‍රයෙන් කියනු ලැබේ.

මිනිසුන් කෙරෙහි යම් කිසිවෙක් කෘෂිකර්මයෙන් දිවිරක්නේ ද, වාසෙට්ඨයෙනි, මෙසේ, හේ "ගොවියෙක, බමුණු නො වේ"යයි දනුව.

වාසෙට්ඨයෙනි, මිනිසුන් කෙරෙහි යම් කිසිවෙක් නොයෙක් ශිල්පයෙන් දිවි රක්නේ ද, මෙසෙයින් හේ "ශිල්පියෙක, බමුණු නො වේ"යයි දනුව.

වාසෙට්ඨයෙනි, මිනිසුන් කෙරෙහි යම් කිසිවෙක් වෙළෙඳහමින් දිවි රක්නේ ද, මෙසෙයින් හේ "වෙළඳෙක, බමුණු නො වේ"යයි දනුව.

වාසෙට්ඨයෙනි, මිනිසුන් කෙරෙහි යම් කිසිවෙක් පරනට මෙහෙ කිරීමෙන් දිවි රක්නේ ද මෙසෙයින් හේ "මෙහෙකරුවෙක, බමුණු නො වේ"යයි දනුව.

වාසෙට්ඨයෙනි, මිනිසුන් කෙරෙහි යම් කිසිවෙක් අයිනාදනින් දිවි රක්නේ ද, මෙසෙයින් හේ "සොරෙක, බමුණු නො වේ"යයි දනුව.

වාසෙට්ඨයෙනි, මිනිසුන් කෙරෙහි යම් කිසිවෙක් ආයුධයෙන් දිවි රක්නේ ද, මෙසෙයින් හේ "යොධාජීව යෙක, බමුණු නො වේ"යයි දනුව.

වාසෙට්ඨයෙනි, මිනිසුන් කෙරෙහි යම් කිසිවෙක් පෙරෙවිකමින් දිවි රක්නේ ද, මෙසෙයින් හේ "යාජකයෙක, බමුණු නො වේ"යයි දනුව.

වාසෙට්ඨයෙනි, මිනිසුන් කෙරෙහි යම් කිසිවෙක් ගමත් රටත් පරිභොග කෙරේ ද, මෙසෙයින් හේ "රජෙක, බමුණු නො වේ"යයි දනුව.

මම යොනිජමාතෘසම්භව මාත්‍රයෙන් 'බමුණු'යයි නො කියමි. ඉදින් හේ (රාගාදී) පලිබොධ සහිත වේ නම් 'භො වාදී' නම් වෙයි. (රාගාදි පලිබොධ නැති ආදාන නැති (ග්‍රහණ හැරපී) ඔහු 'බ්‍රාහ්මණ' යයි මම කියමි.

යමෙක් එකාන්තයෙන් සියලු සංයොජනයන් සිඳ තෘෂ්ණා නො කෙරේ ද, (රාගාදි) සඞ්ගයන් ඉක්ම ගිය (සතර යොනියෙන් හා සියලු කෙලෙසුන් කෙරෙන්) වෙන් වූ ඔහු 'බ්‍රාහ්මණ' යයි මම කියමි.

(බද්ධවෛර සඞ්ඛ්‍යාත) බහන ද (තෘෂ්ණා සඞ්ඛ්‍යාත) වරපට ද (දෘෂ්ටිපර්යුත්ථාන සඞ්ඛ්‍යාත) පාශය ද (දෘෂ්ට්‍යනුශය සඞ්ඛ්‍යාත) ගණ්ඨිය ද සිඳ නහා හළ (අවිද්‍යා සංඛ්‍යාත) අගුළු ඇති, චතුස්සත්‍යය අවබොධ කළ ඔහු 'බ්‍රාහ්මණ' යයි මම කියමි.

යමෙක් අදුෂ්ට වැ අක්‍රොශ හා වධ බන්ධ සෙහේ ද, ක්ෂාන්තිබල ඇති ක්ෂාන්ති සඞ්ඛ්‍යාත බල ඇණි ඇති, ඔහු මම 'බ්‍රාහ්මණ' යයි කියමි.

ක්‍රොධ රහිත වූ ධුතාඞ්ග ඇති ධුතාඞ්ගව්‍රත ඇති, සිල්වත් වූ ගුණවත් වූ (රාගාදි) උත්සද නැති, දාන්ත වූ අන්තිමශරීරධර වූ ඔහු මම 'බ්‍රාහ්මණ' යයි කියමි.

පොකුරුපත හුන් දිය සෙයින් හිඳි අග හුන් හබ සෙයින් යමෙක් කාමයෙහි නො ලැගේ ද, ඔහු මම 'බ්‍රාහ්මණ' යයි කියමි.

යමෙක් දුඃඛය දන්නේ ද, මෙ අත්බැව මැ තමා ගේ දුඃඛක්‍ෂය දන්නේ ද, බහා තැබූ කෙලෙස් බර ඇති, සියලු කෙලෙසුන් කෙරෙන් විසංයුක්ත වූ ඔහු මම 'බ්‍රාහ්මණ' යයි කියමි.

ගැඹුරු අරමුණෙහි පැවැති පැන ඇති ප්‍රකෘති ප්‍රඥායෙන් ප්‍රඥාවත් වූ මාර්ගාමාර්ග පිළිබඳ කොවිදයකු වූ උත්තමාර්ථ සඞ්ඛ්‍යාත අර්හත්වයට පැමිණි ඔහු මම 'බ්‍රාහ්මණ' යයි කියමි.

ගෙවැසියන් හා ද අනගාරිකයන් හා දැ'යි දෙපස හා නො හැනුණු පඤ්චකාමගුණයෙහි නො ඇලුණු අල්පෙච්ඡ වූ ඔහු මම 'බ්‍රාහ්මණ' යයි කියමි.

භූත තස ථාවර සත්ත්වයන් කෙරෙහි දඬුවම් බහා තබා යමෙක් හිංසා නො කෙරේ ද, ඝාතන නො කෙරේ ද, මම ඔහු 'බ්‍රාහ්මණ' යයි කියමි.

දඬුගත් වෛරීන් කෙරෙහි අවිරුද්ධ වූ (ක්ලේශනිර්වාණයෙන්) නිවුණු උපාදාන සහිතයන් කෙරෙහි අනුපාදාන වූ ඔහු මම 'බ්‍රාහ්මණ' යයි කියමි.

යමක්හුගේ රාගද්වේෂමාන හා ම්‍රක්ෂය ද හිඳි අගින් ගිලිහුණු අබැටක් සෙයින් බහා තැබිණි ද ඔහු මම 'බ්‍රාහ්මණ' යයි කියමි.

යම් වචනයෙකින් කිසිවකුත් නො සටා ද, කැකුළු නො වූ පෙහෙසුන් නො වූ එ බඳු සත්‍ය වචන බෙණේ නම් මම ඔහු 'බ්‍රාහ්මණ' යයි කියමි.

යමෙක් ලොකයෙහි වැටෙන දීර්ඝ වූ ත් හ්‍රස්ව වූ ත් සියුම් වූ ත් දළ වූ ත් ශුභාශුභ අයිනාදන් නො ගනී ද, මම ඔහු 'බ්‍රාහ්මණ' යයි කියමි.

යමක්හට මෙලොව්හි දු පරලොව්හි දු ආශාවෝ නැද්ද, තෘෂ්ණා රහිත වූ එහෙයින් මැ විසංයුක්ත වූ ඔහු මම 'බ්‍රාහ්මණ' යයි කියමි.

යමක්හට තෘෂ්ණාලයයෝ නැද්ද, දැනීම හෙතු කොට කථඞ්කථා සඞ්ඛ්‍යාත සැක නැද්ද, අමා තුළට පැමිණි ඔහු මම 'බ්‍රාහ්මණ' යයි කියමි.

මෙලොවැ යමෙක් පුණ්‍යපාප සඞ්ඛ්‍යාත උභය සඞ්ගය ඉක්ම ගියේ වේ ද, ශොක රහිත වූ රජස් රහිත වූ ශුද්ධ වූ ඔහු මම 'බ්‍රාහ්මණ' යයි කියමි.

විමල පරිශුද්ධ චන්ද්‍රමණ්ඩලය සෙයින් විප්‍රසන්න වූ (රාගාදීන්) අනාවිල වූ ක්‍ෂය කළ තෘෂ්ණාව හා භවය ඇති ඔහු මම 'බ්‍රාහ්මණ' යයි කියමි.

යමෙක් විසංවාදකාර්ථයෙන් පලිපථ වූ දුර්ග වූ සංසරණයට කාරණ වූ මොහය ඉක්ම සිටියේ වේ ද, චතුරොඝය කරණය කළේ නිර්වාණ පාරයට ගියේ ධ්‍යාන කරනුයේ නිෂ්තෘෂ්ණ වූයේ විමති නැතියේ උපාදාන වශයෙන් නො ගෙන පිරිනිවියේ වේ ද, ඔහු මම ' බ්‍රාහ්මණ' යයි කියමි.

යමෙක් මෙලොවැ කාම හැර පියා ගිහිගෙයින් නික්මියේ පැවිද්දට පැමිණෙන්නේ වේ ද, ක්ෂය කළ කාම හා භව ඇති ඔහු මම ' බ්‍රාහ්මණ' යයි කියමි.

යමෙක් මෙලොවැ තෘෂ්ණාව පියා ගිහිගෙයින් නික්මියේ පැවිද්දට පැමිණෙන්නේ වේ ද, ක්ෂය කළ තෘෂ්ණා හා භව ඇති ඔහු මම ' බ්‍රාහ්මණ' යයි කියමි.

මානුසක පස්කම්ගුණ යොගය පියා දිව්‍ය පඤ්චකාමගුණ යොගය ඉක්ම ගියේ වේ ද, මෙසේ සර්වයොග විසංයුක්ත වූ ඔහු මම ' බ්‍රාහ්මණ' යයි කියමි.

පඤ්චකාමගුණ, රතිය හා කුශලභාවනයෙහි අරතිය පියා ශිතීභූත වූ උපධි රහිත වූ සියලු ලොව මැඩසිටුනා වැඩූ වාර ඇති ඔහු මම ' බ්‍රාහ්මණ' යයි කියමි.

යමෙක් සත්ත්වයන්ගේ ච්‍යුතිය දත්තේ වේ ද, සර්වප්‍රකාරයෙන් උප්පත්තිය ද දත්තේ වේ ද, නො ලැගුණු මනා ගති ඇති, සිව්සස් දත් ඔහු මම ' බ්‍රාහ්මණ' යයි කියමි.

දෙවියන් හා ගන්ධර්වමනුෂ්‍යයෝ යමෙක්හුගේ නිෂ්පත්තිය නො දනිත් ද, ක්ෂීණාශ්‍රව වූ අර්හත් වූ ඔහු මම ‘ බ්‍රාහ්මණ’ යයි කියමි.

අතීතයෙහිත් අනාගතයෙහිත් ප්‍රත්‍යුත්පන්නයෙහිත් යමක්හුගේ කිඤ්චනාඛ්‍ය කෙලෙස් නැද්ද, කිඤ්චන රහිත වූ (කෙලෙස් විසින්) ආදාන රහිත වූ ඔහු මම ‘ බ්‍රාහ්මණ’ යයි කියමි.

ශ්‍රෙෂ්ඨ වූ ප්‍රවර වූ වැඩූ වැර ඇති, මහර්ෂි වූ දුනු සඞ්ග්‍රාම ඇති නිෂ්තෘෂ්ණ වූ සොධා හළ කෙලෙස් ඇති සිව්සස් දත් ඔහු මම ‘ බ්‍රාහ්මණ’ යයි කියමි.

යමෙක් පූර්වනිවාසය දන්නේ ද ස්වර්ගාපාය දෙකත් දක්නේ ද, ඉක්බිති ජාතික්ෂයට පැමිණියේ වේ ද, ඔහු මම ‘ බ්‍රාහ්මණ’ යයි කියමි.

(නෑසහලේනෑ ආදීන් විසින්) කරන ලද නාමගොත්‍රයන් ඇද්ද ලොකයෙහි තෙල ව්‍යවහාර මාත්‍රයෙකි. දීර්ඝරාත්‍රයෙහි අනුශය වශයෙන් බැස සිටි දෘෂ්ටිගතය නො දත් නෑයන් විසින් ඒ ඒ තන්හි (ජාත කාලයෙහි) කරන ලද (නාමගොත්‍රය) සමනුඥායෙන් පහළ වූයෙකි. එය නො දන්නාහු ‘ ජාතියෙන් බ්‍රාහ්මණයහ’ යි කියත්.

ජාතියෙන් බ්‍රාහ්මණ නො වෙයි, ජාතියෙන් අබ්‍රාහ්මණත් නොවෙයි, කර්මයෙන් බ්‍රාහ්මණ වෙයි, කර්මයෙන් අබ්‍රාහ්මණත් වෙයි.

(කෘෂිකර්මාදිය නිපයන චෙතනා) කර්මයෙන් කර්ෂක වෙයි, කර්මයෙන් ශිල්පික වෙයි, කර්මයෙන් වාණිජ වෙයි, කර්මයෙන් ප්‍රෙෂ්‍යක වෙයි.

කර්මයෙන් චෞර වෙයි, කර්මයෙන් යොධාජීව ද වෙයි, කර්මයෙන් යාජක (යාග කරනු) වෙයි, කර්මයෙන් රජත් වෙයි.

මෙසේ ප්‍රත්‍යසමුත්පාදය දන්නා කර්මවිපාකඥානයෙහි කොවිද වූ පණ්ඩිතයෝ තෙල යථාභූත කර්මාර්ථය දක්නාහ.

ලොකය කර්මයෙන් වැටේ, ප්‍රජාව කර්මයෙන් වැටෙයි, යන රථයත්හුගේ අකුරග ඇණය සෙයින් සත්ත්වයෝ කර්මය නිබන්ධන කොට ඇත්තාහ.

ධූතාඞ්ග තපසිනුදු මෛථුන විරතියෙනුදු ශීලයෙනුදු ඉන්ද්‍රිය දමනෙයුනුදු මෙසේ මෙයින් බ්‍රාහ්මණ වේ. තෙල කර්මය උතුම් බ්‍රාහ්මණභාව එළවන ගුණ යි.

ත්‍රිවිද්‍යායෙන් සමෘද්ධ වූ සන්හුන් කෙලෙස් ඇති ක්ෂය කළ පුනර්භවය ඇති යමෙක් වේ ද, ඔහු වාසෙට්ඨය, මෙසේ ‘ බ්‍රාහ්මණ’ යයි ද ‘ ශක්‍රයහ’ යි ද නුවණැතියන්ගේ බසින් දනුව.

මෙසේ වදාළ කල ‘ වාසෙට්ඨ’ යෑ ‘ භාරද්වාජ’ යෑ යන දෙමණෙවුහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට තෙල සැල කළෝ : “ භවත් ගෞතමයන් වහන්ස, ඉතා මැනවැ, භවත් ගෞතමයන් වහන්ස, ඉතා මැනැවැ, භවත් ගෞතමයන් වහන්ස, යම් පරිදි යටිහුරු කළ බඳුනක් හෝ උඩුහුරු කරන්නේ වේ ද, පිළිසන් දැයක් හෝ විවර කරන්නේ වේ ද, මංමුළාවූවක්හට හෝ මාර්ගය කියන්නේ වේ ද, “ ඇස් ඇත්තෝ රූප දක්නාහ” යි අඳුරෙහි හෝ තෙල් පහනක් ධරන්නේ වේ ද, එපරිදි මැ භවත් ගෞතමයන් වහන්සේ විසින් අනෙකප්‍රකාරයෙන් දහම් දෙසිණ. තෙල අපි භවත් ගෞතමයන් වහන්සේ ද ධර්මය ද භික්ෂු සංඝයා ද සරණ යම්හ. භවත් ගෞතමයන් වහන්සේ අද පටන් කොට අප ප්‍රාණොපෙත සරණ ගිය උපාසකයන් කොට ධරත්වා.

வாசெட்ட சூத்திரம்

நான் பின்வருமாறு கேள்வியுற்றேன். ஒரு காலத்தில் புத்த பகவான் "இச்சாநங்கல" என்னும் கிராமத்தில் "இச்சாநங்கல" எனப் பெயரிய சிறுகாட்டில் எழுந்தருளி இருந்தார்கள். அக்காலத்தில் பலவாறு புகழ் பெற்ற செல்வம் படைத்த அந்தணர்கள் இச்சாநங்கல கிராமத்தில் வாழ்ந்து வந்தனர். அவ் அந்தணர்களின் பெயர்கள் வருமாறு : சங்கீ பிராமணர், தாருக்க பிராமணர்,பொக்கரசாத்தி பிராமணர், ஜானுஸ்சோணி பிராமணர், தோதையா பிராமணர் முதலியோரும் செல்வம் படைத்த புகழ்மிகு இன்னும் பல பிராமணர்கள்.

அக் காலத்தில் பாதங்களுக்கு சுகம் தரும் நோக்கில் கால் நடையாகச் சென்ற வாசெட்டர், பாரத்துவாசர் ஆகிய இரு இளைஞர்களுக்கிடையில் பின்வரும் சல்லாபம் நிகழ்ந்தது.

"அன்புடையீர், ஒருவர் எங்ஙனம் பிராமணர் என்னும் நிலையினை அடைவார்?" பாரத்துவாச இளைஞர் பின்வரு மாறு கூறினார். "அன்புடையீர், ஏதோவொரு காரணத்தினால் ஒருவர் தாய் பக்கத்தினாலும் தந்தை பக்கத்தினாலும் நற்பிறப்புடையவராக விளங்குகிறாரோ ஏழாவது பிதாமகர் காலம் வரை தூய தாய் வயிற்றுடையவராக விளங்குகிறாரோ பிறப்பினைக் குறித்து துரத்தப்படாதவராகவோ நிந்திக்கப்படாதவராக விளங்குகிறாரோ அத்தகையவர் பிராமணர் எனப்படுவார்." என்றார். அதற்கு வாசெட்ட இளைஞர், "அன்புடையீர், ஒருவர் சீலமுடையவராக அல்லது ஒழுக்கமுடையவராக விளங்குகிறாரோ அவர் பிராமணர் எனப்படுவர்," என்றார். பாரத்துவாச இளைஞர் வாசெட்ட இளைஞரை இணங்கவைக்க முடியவில்லை. அதே போன்று வாசெட்ட இளைஞர் பாரத்துவாச இளைஞரை இணங்க வைக்க முடியவில்லை.

அதன்பின்னர், வாசெட்ட இளைஞர் பாரத்துவாச இளைஞருக்குப் பின்வருமாறு கூறினார். "அன்புமிக்க பாரத்துவாசரே, சாக்கியவமிச புத்திரராகப் பிறந்த சாக்கிய குடும்பத்தைத் துறந்து துறவு பூண்ட இந்த சிரமண கவுதமர் இச்சாநங்கலம் என்னும் கிராமத்தில் உள்ள இச்சாநங்கல சிறு காட்டில் வசிக்கின்றார். அந்த பகவான் கவுதமரின் மங்கலமான புகழ் ஒலி பின்வருமாறு பலரும் அறியப் பரவியுள்ளது. "இக் காரணத்தினாலும் அந்த பகவான் அருகதராக விளங்குகிறார். எல்லாம் அறிந்தவராக விளங்குகிறார், வித்தியாரண சரண குணங்களுடையவராக விளங்குகிறார், சுகதராக விளங்குகிறார், உலகத்தை அறிந்தவராக விளங்குகிறார், ஆடவர்களை அடக்கும் சாரதியாக விளங்குகிறார், தேவர்களுக்கும் மானுடர்களுக்கும் குருவாக விளங்குகிறார், புத்தராகவும் பகவனாகவும் விளங்குகிறார்" என்றவாறு. சிரமண கவுதமரிடம் சென்று இக் காரணத்தை விசாரிப்போம். சிரமண கவுதமர் எவ்வாறு உபதேசிக்கிறாரோ அதனை ஏற்றுக்கொள்வோம்."அன்புடையீர், அங்ஙனமே ஆகுக" என பாரத்துவாச இளைஞர் வாசெட்ட இளைஞருக்குப் பதிலளித்தார்.

பின்பு வாசெட்ட பாரதத்துவாசர் ஆகிய இரு இளைஞர்கள் பகவான் புத்தரிடம் சென்றனர், சென்று பகவான் புத்தரைக் கண்டு மகிழ்வுற்றனர். மகிழ்ச்சிக்குரியதும் நினைவு கூரத்தக்கதுமான சல்லாபத்தை முடித்துக்கொண்டு ஒரு பக்கத்தில் அமர்ந்தனர். ஒரு பக்கத்தில் அமர்ந்த வாசெட்ட இளைஞர் பகவான் புத்தருக்கு செய்யுள் மூலம் பின்வருமாறு தெரிவித்தார்:

அன்புடைய கவுதமரே, நாங்கள் (நீவீர் வினய முள்ளவரீர் என) ஆசிரியர்களால் மதிக்கப்பட்டவரும் (அங்ஙனம் வினயமுள்ளவர் களாவோமென தம்மால்) ஏற்றுக்கொள்ளப் பட்ட மூன்று வேதங்களையும் கரை கண்ட பிராமணர்கள் ஆவோம். நான் பொக்கரசாத்தி பிராமணரின் சீடர் ஆவேன். இந்த இளைஞர் தாருக்க பிராமணருடைய சீடரே.

மூன்று வேதங்களின் கரைகண்ட அந்தணர்களால் அருத்த வியஞ்சனத்துடன் கூறப்பட்ட எப்பொருளையும் சரிவரப்புரிந்து கொண்ட கேவலீ என்பவர் ஆவேன். சொற்சாத்திரங்களைக் கற்றுவருகின்றோம். இலக்கணத்தைக் கற்றுவருகின்றோம். பேச்சுத் திறமையில் தமது குருதேவர்களுக்கு நிகராவோம்.

மாண்புமிக்க கவுதமரே, எங்களுக்கிடையில் சாதிபற்றிய விவாதம் எழுந்துள்ளது. பாரத்துவாச இளைஞர் "பிறப்பால் ஒருவர் பிராமணர் ஆவார்" எனக் கூறுகிறார். நானோ "செயலினால் பிராமணர் ஆவார்" என்று கூறுகிறேன். ஐந்து அறிவுக் கண்களையுடையவரே, எமக்கிடையில் உள்ள விவாதம் இதுவென அறிவீர்,

நாங்கள் இருவரும் ஒருவருக்கொருவரை இணங்குவிக்க இயலாதவர்களாய் இருப்போம். உலகத்தில் வசிக்கும் தேவர்கள் இருகை கூப்பி கிட்ட வந்து முழு நிலாவை வணங்கும் விதத்தில் எங்ஙனம் பகவான் கவுதமரை போற்றி வணங்குகிறார்களோ அவ்வாறு பரந்த உலகில் தோன்றிய கண்போன்ற பகவான் சம்புத்த கவுதமரிடம் வினா எழுப்புவதற்கு வந்த நாம் ஐயன் மீரைப் பின்வருமாறு கேட்கிறோம் :

பிறப்பால் பிராமணர் ஆவாரோ அல்லது செயல்காரணமாக பிராமணர் ஆவாரோ என்ற பிராமணர் பற்றிய தீர்ப்பினை நாம் அறியக்கூடியவாறு அறியாதவர்களாகிய எங்களுக்கு உபதேசித்து அருளுங்கள்.

("வாசெட்டரே" என புத்தபகவான் கூறத் தொடங்கினார்) நான் உங்களுக்கு உயிரினங்களின் பிறப்பு விளக்கம் பற்றி வரன் முறைப்படி விளக்குகின்றேன். உயிரினங்கள் பல்வேறுபட்டன வாகும்.

('நாம் புல்பூண்டுகள் ஆவோம்', "நாம் மரங்களாவோம்" என) புல் பூண்டகள் அல்லது மரங்கள் வெவ்வேறாக அறியாதனவாக உள்ளனவோ அந்த மரங்களைப் பற்றி அறியுங்கள். அவற்றின்

பிறப்பு சார்ந்த இலிங்கங்கள் உண்டு. (காரணம என்னமவனால) பிறப்புக்கள் பல்வகைப்பட்டன.

அதன் பின்னர் (உபாதின்னகங்கள் குறித்து) சிற்றெறும்பு தொடங்கி புழுக்களையும் வெட்டுக்கிளிக்களையும் அறிக. இவற்றின் பிறப்பு சார்ந்த இலிங்கங்கள் உள்ளன. (காரணம் என்னவெனில்) பிறப்பினங்கள் பல்வகைப்பட்டன.

அணில்கள் முதலிய சிறிய ஜந்துக்களையும் (பூனைகள் முதலிய) பெரிய ஜந்துக்களையும் அவ்வாறு நான்குகால் களுடைய இனங்களையும் அறிக. இவற்றின் பிறப்புசார் இலிங்கம் உண்டு. (காரணம் என்னவெனில்) பிறப்பினங்கள் பல்வகைப்பட்டன.

நீண்ட முதுகுகளைக்கொண்ட ஊர்ந்து செல்லும் விடம்பொருந்திய ஜந்துக்களையும் அறிக. இவற்றின் பிறப்பு சாரந்த இலிங்கம் உண்டு. (காரணம் என்னவெனில்) பிறப்பினங்கள் பல்வகைப்பட்டன.

அதன் பின்னர், நீரில் பிறந்து நீரில் வாழும் மீன்களையும் அறிக. இவற்றின் பிறப்புசார்ந்த இலிங்கம் உண்டு. (காரணம் என்னவெனில்) பிறப்பினங்கள் பல்வகைப்பட்டன.

பின்பு இறகுகளைக் கொண்டு ஆகாயத்தில் திரியும் பட்சிகளையும் அறிக. இவற்றின் பிறப்புசார் இலிங்கம் உண்டு. (காரணம் என்னவெனில்) பிறப்பினங்கள் பல்வகைப்பட்டன.

மேற்கூறிய பிறப்பினங்களைப் பொறுத்தவரை வெவ்வேறு பிறப்பினம் சார்ந்த இலிங்கங்கள் உள்ளனவோ அவ்வாறு மானிடர்கள் விடயத்தில் வெவ்வேறு பிறப்பு சார்ந்த இலிங்கங்கள் இல்லை, மனிதர்கள் விடயத்தில் (இலிங்க வேறுபாடு) தலைமயிர் குறித்து இல்லை, தலையினைக் குறித்து இல்லை, காது குறித்து இல்லை, கண்கள் குறித்து இல்லை, வாய் குறித்து இல்லை, மூக்குக் குறித்து இல்லை, உதடுகள் குறித்து இல்லை, புருவங்கள் குறித்து

இல்லை, கழுத்துக் குறித்து இல்லை, உடல்பக்கம் குறித்து இல்லை, வயிறு குறித்து இல்லை, முதுகு குறித்து இல்லை. இடை குறித்து இல்லை. தோள்கள் குறித்தும் இல்லை, பிட்டம் குறித்தும் இல்லை, உடலுறவு குறித்தும் இல்லை, கைகள் குறித்தும் இல்லை, கால்கள் குறித்தும் இல்லை, விரல்கள் குறித்தும் இல்லை, நகங்கள் குறித்தும் இல்லை, கெண்டைகள் குறித்தும் இல்லை, தொடைகள் குறித்துமில்லை, நிறம் குறித்து இல்லை, குரல் ஒலிகுறித்தும் வேறு பிறப்பினங்களுக்கு உள்ளவாறு பிறப்பு சார்ந்த இலிங்கங்கள் இல்லவே இல்லை.

(பிராமணர்கள் முதலிய வேறுபாடுகொண்ட) மனித உடலில் வெவ்வேறுபட்ட அந்த (பிறப்பு சார்ந்த இலிங்கம்) காணப்படு வதில்லை. மனிதர்கள் விடயத்திலான பல்வகைப் பட்டமை வழக்கு விசேடத்தினால் மட்டுமே நுவலப்படும்.

மனிதர்களுல் எவரேனும் ஒருவர் கமம் செய்து வாழ்கிறாரோ, வாசெட்டரே, அவர் "கமக்காரர் ; பிராமணர் அல்லர்" என்பதை அறிக.

வாசெட்டரே, மனிதர்களுள் எவரேனும் ஒருவர் பலவித சிற்பங்களைக் கொண்டு வாழ்கின்றாரோ அவர், "ஒரு சிற்பி, பிராமணர் அல்லர்" என்பதை அறிக.

வாசெட்டரே, மனிதர்களுள் எவரேனும் ஒருவர் பண்ட விற்பனை மூலம் வாழ்கின்றாரோ அவர் "ஒரு வர்த்தகர், பிராமணர் அல்லர்" என்பதை அறிக.

வாசெட்டரே, மனிதர்களுள் எவரேனும் ஒருவர் வேலை செய்து வாழ்கின்றாரோ அவர் "ஒரு வேலைக்காரன், பிராமணர் அல்லன்" என்பதை அறிக,

வாசெட்டரே, மனிதர்களுள் ஒருவர் களவெடுத்து வாழ்கின்றாரோ அவர், "ஒரு கள்ளன், பிராமணர் அல்லர்" என்பதை அறிக,

வாசெட்டரே, மனிதர்களுள் ஒருவர் ஆயுதங்களைக் கொண்டு வாழ்கின்றாரோ அவர், "ஒரு படை வீரர், பிராமணர் அல்லர்" என்பதை அறிக.

வாசெட்டரே, மனிதர்களுள் ஒருவர் புரோகிதர் பணியைப் புரிந்து வாழ்கின்றாரோ அவர், "ஒரு புரோகிதர், பிராமணர் அல்லர்" என்பதை அறிக.

வாசெட்டரே, மனிதர்களுள் ஒருவர் ஊரினையும் நாட்டினையும் அனுபவிக்கிறாரோ, அவர், "ஒரு அரசன், பிராமணர் அல்லர்" என்பதை அறிக.

நான் பிறப்பு, தாய்மை ஆகியவற்றை மட்டுமே துணையாகக் கொண்டு "பிராமணர்"என அழைக்க மாட்டேன். ஒருவர் (ஆசைகள் முதலிய) பீடைகள் உடையவராக இருப்பின் அவர் "போவாதி" எனப்படுவார். (ஆசைகள் முதலிய) பீடைகள் அற்றவராய் பற்றுத் துறந்தவராக இருப்பின் அவர் ஒரு "பிராமணர்" என்பேன்.

எவர் நிச்சயமாக சகல சம்யோகங்களையும் அழித்தவராயும் தண்கா இல்லாதவராயும் (ஆசைகள் முதலிய) சுகங்களைக் கடந்தவராயும் (நான்கு யோனிகளும் சகல கிலேசங்களும் அற்றவராயும் இருப்பவரையே "பிராமணர்" என நான் குறிப்பிடுவேன்.

(கடுமையான பகை எனப்படும்) கயிற்றினையும் (பற்று எனப்படும்) கடிவாளத்தையும் (தவறான கருத்துக்கள் என்ற) பாசத்தினையும் (திருஷ்டி அனுஷய) என்னும் முடிச்சினையும் வெட்டியவராய் (அவிச்சை) என்னும் பூட்டு இல்லாதவராய் நான்கு வாய்மைகளை அறிந்தவரையே நான் "பிராமணர்" என்றழைப்பேன்.

எவர் சினமின்றி ஆக்குரோசங்களையும் நிந்தனைகளையும் பொறுத்துக் கொள்வாரோ சாந்தி பலம் கொண்டவரும் சாந்தி

என்னும் படையணிகளைக் கொண்டவருமான அவரை "பிராமணர்" என்று நான் கூறுவேன்.

குரோதமில்லாதவராயும் துதாங்க உடையவராயும் துதாங்க விரதம் அனுட்டிப்பவராயும் ஒழுக்கமுடையவராயும் பண்புள்ள வராயும் (ஆசைகள் முதலிய) உத்சதங்கள் அற்றவராயும் அடக்கமுடையவராயும் இறுதி உடம்பினைக் கொண்டவராயும் இருக்கும் அவரையே நான் "பிராமணர்" என்பேன்.

தாமரை இலையின் மீதுள்ள நீர் துளியினைப் போலவும் ஊசியின் நுனி மீதுள்ள கடுகினைப் போலவும் எவர் காம இச்சை களில் பற்றற்றவராய் உள்ளாரோ அவரை நான் "பிராமணர்" என்பேன்.

எவர் துக்கத்தை அறிந்தவராகவும் இம்மையிலேயே தமது துக்க நிவாரணத்தை அறிந்தவராகவும் இறக்கிவிட்ட பாவ பாரத்தை உடையவராகவும் சகல கிலேசங்கள் அற்றவராகவும் இருப்பவரையே நான் "பிராமணர்" என்பேன்.

ஆழ்ந்த சிந்தனையோடு கூடிய அறிவுடையவராய் இயற்கையான அறிவு படைத்தவராய் மார்கம், அமார்கம் என்பன பற்றிய சிறந்த அறிவுடையவராய் உத்தம அர்த்தம் எனப்படும் அருகதநிலை அடைந்தவரையே நான் "பிராமணர்" என்பேன்.

இல்லறத்தாரோடும் இல்லறவாசிகள் அல்லாதோரோடும் சம்பந்தமற்றவராயும் ஐந்து காம இச்சைகளில் பற்றில்லாத வராயும் ஆசைகளற்றவராயும் இருப்பவரை நான் "பிராமணர்" என்பேன்.

தோற்றம் கொண்ட அசைவுள்ள மற்றும் தாவர ஜந்துகளைத் தண்டிப்பதைக் கைவிட்டவராய் எவர் இம்சை புரிய மாட்டாரோ கொலை செய்ய மாட்டாரோ அவரையே நான் "பிராமணர்" என்பேன்.

தடிகளைக் கைகளில் ஏந்திய பகைவர்களிடம் பகை கொள்ளாதவராய் (கிலேசங்களை ஒழித்தமையால்) அடக்கம் உடையவராயும் உபாதானம் உள்ளவர் மத்தியில் உபாதான அற்றவராயும் உள்ளவரையே நான் "பிராமணர்" என்பேன்.

எவருடைய ஆசை, துவேசம் , மோகம் ஆகியவை ஊசி நுனியிலிருந்து விலகிய கடுகு போலக் கைவிடப்பட்டுள்ளனவோ அத்தகையவரையே நான் "பிராமணர்" என்பேன்.

தமது சொல்லினால் எவரையும் தாக்காதவராயும் கடுமையான புறம் சொல்லாதவராயும் சத்திய வசனங்கள் பகருபவராயும் இருப்பவரையே நான் "பிராமணர்" என்பேன்.

எவர் உலகத்திலுள்ள நீளமுள்ளதும் குறுகியதும் நுண்ணியதும் திண்ணியதுமான இனிய மற்றும் இன்னாத பொருள்களைக் களவெடுக்க மாட்டாரோ அவரையே நான் "பிராமணர்" என்பேன்.

எவருக்கு இம்மையிலும் மறுமையிலும் ஆசைகள் இல்லையோ பற்று இன்மையால் பற்றற்றவராயும் விளங்குகிறாரோ அவரையே நான் "பிராமணர்" என்பேன்.

எவரிடத்தில் பற்று என்னும் ஆலயங்கள் இல்லையோ அறிவு காரணமாக கதங்கதை எனப்படும் ஐயங்கள் இல்லையோ எவர் அமுதநிலை அடைந்தவராக இருக்கின்றாரோ அவரையே நான் "பிராமணர்" என்பேன்.

எவர் இவ்வுலகத்தில் புண்ணிய பாபங்களாகிய இரண்டு சங்கங்களை கடந்துள்ளாரோ சோகமில்லாதவராயும் ரஜஸ் இல்லாதவராயும் தூய்மையுடையவரான அவரையே "பிராமணர்" என்பேன்.

களங்கமற்ற தூய நிலா வட்டத்தைப் போன்று பிரபாஸ்வரம் கொண்டவராயும் (ஆசைகள் முதலியவற்றால்) கலக்கமுறாத வராய் ஒழிக்கப்பட்ட பற்றும் பவமும் கொண்டவரான அவரையே நான் "பிராமணர்" என்பேன்.

எவர் விவாதபாற்பட்டதனால் பீடைகள் நிரம்பிய கடக்க வியலாததுமான சஞ்சரிப்பதற்கு ஏதுவான மோகத்தைக் கடந்து நிற்பாரோ நான்கு நீரோடைகளைக் கடந்தவராய் நிர்வாண மென்னும் கரையினை அடைந்தவராய் தியானம் செய்பவராய் பற்றற்றவராய் ஐயங்கள் அற்றவராய் உபாதான என்றவகையில் பற்றுகொள்ளாமல் பரிநிர்வாணம் எய்தினாரோ அவரையே நான் "பிராமணர்" என்பேன்.

எவர் இவ்வுலகில் காம இச்சைகளை துறந்து இல்லறத்திலிருந்து துறவறம் பூண்டவராய் பற்றினையும் பாவத்தினையும் அறுத்தவரான அவரை நான் "பிராமணர்" என்பேன்.

எவர் இவ்வுலகில் பற்றினை அறுத்து இல்லறத்திலிருந்து துறவறம் பூண்டவராய் அறுத்துவிட்ட தன்ஹா பவம் உடையவரான அவரை நான் "பிராமணர்" எனக் கூறுகிறேன்.

ஐந்து மானிட காமகுணயோகத்தைக் கைவிட்டு திப்பிய பஞ்சகாமகுணயோகத்தைக் கடந்தவராய் இங்ஙனம் சகல யோகங்களோடு தொடர்பற்றவரான அவரை நான் "பிராமணர்" என்பேன்.

பஞ்சகாமகுணங்களின் விருப்பத்தினையும் குசலபாவாங்கள் பாலுள்ள விருப்ப மின்மையும் கைவிட்டு சீதிபூதநிலை அடைந்த உபதி அற்றவராய் சகல உலகங்களையும் தாக்கி நிற்கும் பூரணம் செய்த வீரியமுடையவரையே நான் "பிராமணர்" என்பேன்.

எவர் உயிர்களின் மரணத்தை அறிந்தவராயும் சகல விதத்திலுமான பிறப்புகளை அறிந்தவராயும் மீறப்பெறாத சிறந்த

குணநலன்களை உடையவராயும் நான்கு வாய்மைகளை அறிந்துள்ளவரையே நான் "பிராமணர்" என்பேன்.

தேவர்களும் கந்தருவார்களும் மானிடர்களும் கண்டறிய முடியாத தோற்றமுடைய ஆசிரவங்கள் அற்ற ஒருவரையே நான் "பிராமணர்" என்பேன்.

கடந்தகாலத்தில் எதிர்காலத்திலும் நிகழ்காலத்திலும் எவருக்கு கிஞ்சனம் என்னும் கிலேசங்கள் இல்லையோ கிஞ்சனமற்ற வராயும் (கிலேசங்கள் என்றவகையில்) ஆதான மற்றவராயும் உள்ள வரையே நான் "பிராமணர்" என்பேன்.

அதி சிறந்த உயர் வீரியத்தைக் கொண்டவராயும் மகரிசியான வராயும் போரில் வெற்றி கண்டவராயும் பற்றற்றவராயும் கழுவப்பட்ட சிலேக புலங்கள் உடையவராயும் நான்குவாய்மை களை அறிந்துள்ள அவரையே நான் "பிராமணர்" என்பேன்.

எவர் முன்ஜன்மங்களை அறிந்தவராயும் சுவர்க்கம் அபாயங்களை அறிந்தவராயும் பிறப்பு அறுத்த நிலைக்கு வந்தவராயும் இருப்பாரோ அவரையே நான் "பிராமணர்" என்பேன்.

(உறவினர்களாலும் இரத்தத் தொடர்புடையவர்களாலும்) வழங்கப்பட்ட நாமங்களும் கோத்திரப் பெயர்களும் உலகியல் வழக்கு மட்டுமே (நீண்ட காலம் அனுசய வகையில் ஏற்பட்டுள்ள திருட்டிகள் பற்றி) அறியாத உறவினர்களால் அவ்வக் காலங்களில் (பிறந்த நேரத்தில்) வைக்கப்பட்ட (நாம கோத்திரங்கள்) வழக்கினையொட்டி ஏற்பட்டனவாகும். அதனை அறியாதவர்கள் பிறப்பினைக் கொண்டு பிராமணர் ஆவர் எனக் கூறுவர். பிறப்பினால் பிராமணரும் ஆக மாட்டார்கள். பிராமண அல்லாதவரும் ஆக மாட்டார்கள். செயல் காரணமாக பிராமணர் ஆவர். செயல் காரணமாக பிராமணர் அல்லாதவரும் ஆவார்கள்.

(கமத்தொழில்களைப் போன்ற) செயல் காரணமாக கமக்காரர் எனப்படுவார். செயல் காரணமாக "சிற்பி" எனப்படுவார். செயலினால் வர்த்தகர் ஆவார். செயலினாலேயே புடைவைத் தொழிலாளர் ஆவார். செயலினால் கள்வர் ஆவார், செயலினால் படைவீரர் ஆவர், செயலினால் புரோகிதர் ஆவர், செயலினால் அசரரும் ஆவார்.

இங்ஙனம் படிச்ச சமுப்பாதத்தை அறிந்தவரும் செயல் விளைவு பற்றிய நல்லறிவு பெற்றவருமான அறிஞர்கள் உண்மையான செயல்களின் கருத்தினை கண்டறிவர்.

உலகம் செயலினால் சீவிக்கிறது. பிரசைகள் செயலினால் சீவிக்கின்றனர். செல்லும் வாகனத்தின் கடையாணியைப் போன்று ஜந்துக்கள் செயல்களோடு பின்னிப் பிணைந்துள்ளன.

துதாங்க தவம் காரணமாகவும் உடலுறவினைத் துறப்பதினாலும் சீலத்தினாலும் ஐம்புலன் அடக்கத்தினாலும் இவ்வாறு இதனால் "பிராமணர்" ஆவார். குறிப்பிட்ட செயல் உயர் பிராமணத்தன்மையினை எடுத்துரைக்கும் பண்புகளாகும்.

மூன்று அறிவுகளைப் படைத்தவராகவும் பாவங்களைத் தணிந்தவராயும் ஒழித்த மறுபிறப்புடையவராயும் இருப்பவரே, வாசெட்டரே, இங்ஙனம் "பிராமணர்" எனவும் "சக்கிர தேவேந்திரன்" எனவும் அறிந்தோர் வழக்கினால் அறிக.

இங்ஙனம் அருளிய பின்னர், வாசெட்டர், பாரத்துசர் ஆகிய இளைஞர்கள் இருவர் பகவான் கவுதமருக்குப் பின்வருமாறு கூறினார், "பகவான் கவுதமரே, சாலச் சிறந்ததே, தலைகீழாக இருந்த பாத்திரத்தை நிமிர்த்தியவாறும் மூடப்பட்ட ஒரு பொருள் திறக்கப்பட்டவாறும் வழி தவறிய ஒருவருக்கு வழி எடுத்துரைக் கப்பட்டவாறும் கண்ணுள்ளவர்கள் உருவங்களை காணுங்கள்" என இருளில் எண்ணெய் விளக்கொன்று பிடிக்கப்பட்டவாறும்

பகவான் கவுதமரால் பலவாறு தருமம் உபதேசிக்கப்பட்டது. நாங்கள் பகவான் கவுதமரையும் தர்மத்தையும் பிக்கு சங்கத்தினரையும் சரணமடைவோம். பகவான் கவுதமர் இன்று தொடக்கம் உயிருள்ளவரை எம்மை சரணமடைந்த உபாசகர்களாக ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டும்.

DISCOURSE TO VĀSEṬṬHA
(Vāseṭṭhasutta)[2]

(*Sn*. 115) THUS have I heard; At one time the Lord was staying near Icchānaṅgala in forest glade near Icchānaṅgala. Now at that time many wealthy and distinguished brahmans were linving i Icchānaṅgala, such as the brahman Canki[3] the brahman Tārukkha, the brahman Pokkharasāti, the brahman Jānussoṇi, the brahman Todeyya, and other wealthy and distinguished brahmans,[4] Then as the brahman youths Vā–seṭṭha and Bhāradvāja were pacing up and down and roaming about on foot, the chance conversation arose; "How is one a brahman?" The brahman, youth Bhāradvāja spoke thus; 'If one is of pure birth, on both the mother's and the father's side, and is of pure decent back through seven generations, unchallenged and irreproachable in respect of birth, then is one a brahman," The brahman youth Vāseṭṭha spoke thus;" If one is of moral habit and right practice,[1] then is one a brahman," But neither was Bhāradvāja the brahman youth (*Sn,* 116) able to convince Vāseṭṭha the brahman youth, nor was Vāseṭṭha the brahman youth able to convince Bhāradvāja the brahm an youth, Then Vāseṭṭha the brahman youth spoke thus to Bhāradvāja the brahman youth; "Bhāradvāja, this recluse Gotama, the son of the Sakyans, gone forth from a

[2] The text of the Discourse is not given in *M*. ii, It is the same as the *Vāseṭṭhasutta* at *Sn*. p. 115 *ff*. The Comys (*SnA*, 462 *ff*, and *MA*, iii, 431 (*ff*) show several interesting variations. *Cf*, also *D*. I 235 *ff*.

[3] *A*, iii, 431 says that Caṅki and the four others were priests of King Pasenadi.

[4] *MA*, iii, 431; "every six months they gather together in two places; if they want to purify (their) birth; (*jātiṁ, sodhetukāmā*), then for this purpose they gatehr together at Ukkatthā Pokkharasāti. If they want to purify the *mentras*, then they gather together at Icchānaṅgāla. At this time they gathered together there for purifying the *mantras*," *SnA*, 462 says that they were there for meditating upon and thoroughly examining the Vedas,

Sakyan clan, is staying near Icchānaṅgala in a forest glade near Icchānaṅgala, And a lovely report has gone abroad about the recluse Gotama thus;' . . . the Awakened One, the Lord," Let us go good Bhāradvāja; we will approach the recluse Gotama, and having approached we will ask the recluse Gotama about this matter, and as the recluse Gotama explains it to us, so will we accept it"

"Yes. sir" the brahman youth Bhāradvāja answered the brahman youth Vāseṭṭha in assent. Then the brahman youths Vāseṭṭha and Bhāradvāja approached the Lord; having approached, they exchanged greetings with the Lord; having conversed in a friendly and courteous way, they sat down at a respectful distance, As he was sitting down at a respectful distance, Vāseṭṭha the brahman youth addressed the Lord in these verses;

Vāseṭṭha —"Both of us have been recognised as[2] and we claim to be three-Veda-(men),
I, of Pokkharasāti (a pupil), this brahman youth of Tārukkha, (594)[3]
In what is pointed out of the three Vedas–in that we are whole;
We are versed in the *pada-pātha*,[4] grammarians, in speaking we are like teachers. (595).

[1] *MA*. iii, 432=*SnA*. 463, in explanation of *kammanā* (*Sn*, 596) say; 'to say one" is of moral habit' (*silavā*) refers to the sevenfold ways of skilled *kamma* in gesture and speech; referring to the threefold *kamma* of mind, one says 'endowed with right practice" *(vat(t)a-sampanna)*" See *M*, Sta, 41 for this tenfold way of skilled action.

[2] By their teachers.

[3] These numbers refer to *Sn*. verse numbers, For passages paralled to these verses see the Concordance in *Wov, Cads*, p 199*f*.

[4] An educated brahman who can pronounce each world in a *mantra* separately "without coalescence or *samdhi* and with its own specific accent" is a *padaka*,

There is contention between us, Gotama, in respect of birth:
'By birth one is a brahman' – so speaks Bhāradvāja;
But I say, 'By doing'[1] – let the Visioned One know it thus. (596)
As we are each unable to convince the other,
We come to ask the revered Self-Awakened One, widely famed. (597)
As people salute the moon when it has come to the full,
So, in the world, honouring him, do they thus praise Gotama. (598)
We are asking Gotama, the Eye risen in the world:
Is one by birth a brahman or does one (so) become by doing?
Tell us this who know not, that a brahman we may know" (599)

Gotama[2] – "Vāseṭṭha", said the Lord, "I will expound
To you in gradual and very truth
Division in the Kinds[3] of living things; (600)
For kinds divide[4]. Behold the grass and trees!
They reason not, yet they possess the mark

[1] *kammanā*, see above, p. 380, n. 1. It therefore appears to mean by accomplished training, that is in *sīla*, and mind development' and thus has no pronounced reference to past *kamma* working in the present. *PED*. gives "by character". In the following verses, *e.g.* 650 *ff*., I follow E. M. Hare in translating as "deeds". *Cf. Sn.* 136: *kammanā vasalo hoti kammanā hoti brāhmano*, which *SnA*. 183 explains as: "he is an outcaste from thriving on impure *kamma*, a brahman from driving out what is impure by means of pur *kamma*" (or, "doing" *kammunā*, where *kammuna* is but a variat of the instrumental *kammanā*).

[2] From here to the end of the verses I give E. M. Hare's translation in Woven Cadences.

[3] *jāti*, kind or birth.

[4] There is a diversity of kind.

i.e.– versed in Vedic lines and words. See R. N. Dandekar, *Cultural Back ground of the Vedas, UCR*. Vol. XI, Nos. 3 and 4, July-October, 1953, p. 139.

After their kind, for kinds indeed divide. (601)
Consider then the beetles, moths and ants:
They after their kind too possess the mark ......
(602)
And so four-footed creatures, great and small
...... (603)
The reptiles, snakes, the long-backed animals
...... (604)
Fish and pond-feeders, water-denizens... (605)
Birds and the winged creatures, fowls o' the air,
They after their kind all possess the mark; (606)
For kinds divide. Each after his kind bears
His mark; in man there is not manifold[1] (607)
Not in the hair or head or ears or eyes,
Not in the mouth or nose or lips or brows, (608)
Not in the throat, hips, belly or the back,
Not in the rump, sex-organs or the breast, (609)
Not in the hands or feet, fingers or nails,
Not in the legs or thighs, colour or voice,
Is mark that forms his kind as in all else. (610)
Nothing unique[2] is in men's bodies found:
The difference in men is nominal. (611)

The man forsooth who earns his livelihood
By minding cows and fields, know, Vāseṭṭha,
He is a farmer, not a brahmana! (612)
Who works at diverse crafts, know him to be
An artisan and not a brahmana! (613)
Who plies a trade for livelihood, know him
To be a trader, not a brahmana! (614)
Who toils in service for another man,
Know as a servant, not a brahmana! (615)

[1] *i. e.* No variety of native marks.

[2] Or specific.

Who lives by taking things not giv'n know him
To be a thief and not a brahmana! (616)
Who lives indeed by archery, know him
To be a soldier, not a brahmana! (617)
Who lives by priestly craft, know him to be
A celebrant and not a brahmana! (618)
And he who owns the village, countryside,
Know him as a rajah and no brahmana! (619)

I call none 'brahman' from mere parentage,
Tho' he be 'Sir'-ed and wealthy too: the man
Of naught, who grasps not, brahman him I call!
(620)

Who cuts all fetters, thirsting not, fears not,
Fetter-free, bondless, brahman him I call. (621)

Who cuts thong, halter, strap and cord, throws
off
The bar,[1] has woken brahman him I call. (622)

Who, blameless, bears blows, bonds, abuse, will
armed With strength of patience, brahman him
I call. (623)

Him wrathless, spotless, moral, free of pride,[2]
Last body bearing, tamed, I brahman, call. (624)

As water on a leaf, as seed on awl,
Who to lust clings not, brahman him I call.
(625)

[1] Or, lifts the barrier, *ukkhittapaligha,* as at M. i. 139.

[2] *anussadaṁ.*

Who knows here now that ill for self is quenched,
Burden-dropped,[3] bondless, brahman him I call. (626)

Him of deep wisdom, sage, skilled in all ways,

Won to the goal supreme, I brahman call. (627)

Who not with homeless nor with householder sorts,
Frugal, resort-less brahman him I call. (628)

Who rod lays by 'gainst weak and strong, slays not,
To slay incites none, brahman him I call. (629)

Him cool[4] mid violence, mid foes no foe,
Mid grasping grasping not, I brahman I call. (630)

From whom hate, passion, pride, and guile have fall'n
As seed from needle, brahman him I call. (631)

Who teaches gently, utters words of truth,
And none offendeth, brahman him I call. (632)

Who here takes naught, long, short, small, large, good, bad,
Nothing not given, brahman him I call. (633)

In whom no hopes are found for here or yon,
Fetter-free, hope-free, brahman him I call. (634)

[3] *pannabhāra,* as at M. i. 139.

[4] nibbuta.

In whom no grooves are found, gone doubt, who knows,
Won to depths deathless,[5] brahman him I call. (635)

Who here has passed bond of both good and ill,
Griefless, cleansed, dustless, brahman him I call. (636)

Him spotless, cleansed, unclouded, clear as moon,
With 'life'[1] and pleasure quenched, I brahman call. (637)

Who hath this bog, false, painful round, passed o'er
Crossed and yon-fared, a muser, doubt gone, still,
Cool[2] in detachment, brahman him I call. (638)

Who pleasures here forsakes and homeless fares,
Lust and 'life'[1] ended, brahman him I call. (639)

Who craving here forsakes and homeless fares,
Craving, 'life'[1] ended, brahman him I call. (640)

Him rid human yoke, passed *deva*-loke,
Fetterless, free of yokes, brahman him I call. (641)

[5] *amatogadha,* the plunge into deathlessness.

[1] *bhava.*

Him rid likes and dislikes, cool,[3] detached,
Vigorous, free of yokes, I brahman call. (642)

Who knows of all men the rise and fall, uncaught,
Awake, well-faring, brahman him I call. (643)

Whose lot men, devas, *gandharvas* know not,
Cankerless, whorthy,[4] brahman him I call, (644)

Him for whom present, future, past, holds naught,
Who grasps not, man-of-naught, I brahman call. (645)

The bull, elect, the here, victor, sage,
Awake, still, washen, brahman him I call. (646)

Who knows him former life, sees heav'n and hell,
Won to birth's ending, brahman him I call, (647)

What the world holds as 'name' and 'lineage',
Is indeed nominal, terms risen here
And there by popular opinion, (648)

Adhered to long, views of the ignorant!
The ignorant declares: 'A brahman is (649)

[2] *nibhuta.*

[3] *sītibhūta*, cooled, become cool.

[4] *arahantaṁ.*

By birth'. None is by birth a brahman; none
By birth no brahmana; by deeds is one
A brahman, by deeds no brahmana! (650)

By deeds one is a farmer and by deeds
An artisan, by deeds a trader too; (651)

By deeds one is a servant and a thief,
By deeds a soldier and a celebrant,
And even so a rajah is by deeds. (652)

'Tis thus in truth the wise perceive the deed,
Seers of origin by way of cause, [1]
Men expert in result of deeds. The world (653)

Revolves by deeds, mankind revolves by deeds;
As pin holds fast the rolling chariot's wheel,
So beings are in bondage held by deeds. (654)

A brahman one becomes by Brahma-faring,
By temperance, austerity, restraint:
This is indeed supreme for brahmanhood. (655)

Who by three Vedas is accomplished,
With no more coming here, and man-of-calm,
Know thou, Vāseṭṭha, even thus of him:
He is of knowers Sakka[2] and Brahmā!' (656)

[1] *paṭiccasamuppādadasā.*

[2] Note at *Wov. Cads.* p. 97 reads: "*Sn. Index* suggests word-play; so perhaps 'best possible of knowers.' *Tihi Vijjāhi* may refer to the 'triple lore' given in verse 647 above, see *K. S.* i. 208 and *G. S.* i. 149."

When this had been said, the brahman youths Vāseṭṭha and Bhāradvāja spoke thus to the Lord: "It is wonderful, good Gotama ...... we are going to the revered Gotama for refuge[3] and to *dhamma* and to the Order of monks. May the revered Gotama accept us as lay-disciples going for refuge from to-day forth for as long as life lasts."

Discourse to Vāseṭṭha:

---

[3] According to *DA*. 406 this was their first time of going for refuge. The second was after they had heard the *Tevijja Suttanta* (*D*. Sta. 13); a few days afterwards they "went forth", were ordained and attained arahantship. *DA*. 406 refers to the *Aggañña Sutta* (*D*. Sta. 27) for this event, which *DA*. 872 states to be the case.

PTS.
Middle length Sayings II *Sutta no. 38*
Translated from the Pali by *I. B. Horner*